

A stylized, high-contrast illustration of a man in a red suit and hat, holding a gun. The man is depicted in a classic noir style, with sharp lines and a limited color palette of red, black, and white. He is wearing a red suit jacket, a white shirt, and a red tie. He is also wearing a red hat. The background is a solid red color. The overall aesthetic is reminiscent of mid-20th-century pulp magazine covers.

CRIM QUA-LI-FI-CAT

Joan Rosquellas

PRIMER ACTE

Primer quadre

Saló d'una casa unifamiliar a una urbanització. La casa s'està arreglant per viure-hi. A un racó pots de pintura, pinzells i un corró. Al lateral dret (de l'espectador) hi ha, en primer terme, un gran bagul i en segon terme una porta que dona a la cuina i al soterrani. Al centre un sofà i una tauleta que estan tapats amb llençols blancs perquè no es taquin al pintar. Al lateral esquerra, primer terme un armari "empotrat" practicable i a segon terme una altre porta que dona a les habitacions de dalt. Al fons esquerra, la porta del carrer i a la dreta un moble amb estanteries també tapat amb llençols.

En obrir-se el teló un home corpulent i sinistre amb un ull tapat creua el saló arrossegant un cadàver embolicat amb un llençol tacat de sang. Sent el soroll d'un cotxe que aparca. Dubta un moment i tan ràpid com pot deixa el cos dins del bagul, el tanca i desapareix per la porta de la dreta. Per la porta principal entren la Victòria i en Guillem, un electricista vestit amb una granota de color blau i amb gorra, i que duu una pesada caixa d'eines.

Victòria: Que estrany... la porta era oberta... Se la deuen haver deixat els pintors...

Guillem: *(Deixant la caixa d'eines i eixugant-se la suor)* Sort que m'ha recollit a la parada del autobús...

Victòria: També és casualitat que em preguntés a mi per aquesta casa.

Guillem: I tant! Si he de venir a peu des de la parada no sé si hauria arribat. Això és molt lluny!

Victòria: I ara! Si és un cop de cotxe.

Guillem: Pels que tenen cotxe, sí.

Victòria: Jo ho trobo molt a prop. No em fa cap mandra venir. De fet, hi vinc gairebé cada dia. Sempre que tinc un moment m'hi escapo. M'agrada veure com va canviant la casa, sap?

Guillem: Quan han de venir a viure-hi?

Victòria: Molt aviat. Ens casarem d'aquí a tres mesos.

Guillem: Que sigui l'enhorabona!

Victòria: Moltes gràcies. El que em fa por és que la casa no estigui a punt. I si vostè es descuida, ve a arreglar la instal·lació elèctrica quan estiguem de viatge de noces.

Guillem: Miri senyoreta. Jo sóc un operari qua-li-fi-cat. M'entén? Qua-li-fi-cat! I tinc molta feina. És així: M'avisen, trigo, quan arribo gairebé ja no se'n recorden de mi... i quan presento la factura... se'n recorden de mi i de tota la meva parentela. Què hi farem!

Victòria: Doncs, jo sí que me'n recordava. Què? Vol que mirem que s'ha de canviar?

Guillem: *(Que mira per tot arreu)* Ui! Em penso que aquí hi ha feina llarga...

Victòria: Si no acaba avui, podem quedar i demà el recullo al seu taller.

Guillem: Ni parlar-ne!

Victòria: Ah, no?

Guillem: Si m'ha de recollir haurà de ser a qualsevol altre lloc. Però al taller, no!

Victòria: No ho entenc.

Guillem: Ara ho entendre. A sobre del taller hi tinc el pis, sap? I si la meva dona... i, sobretot la meva sogra que està a l'aguait de tot, veuen que me'n vaig amb una dona...

Victòria: Què?

Guillem: Que m'organitzen un bon sarau!

Victòria: Comprenc. La seva dona és gelosa.

Guillem: Exacte. La meva dona és gelosa... i la meva sogra... Prefereixo no dir-li el que és la meva sogra.

Victòria: Doncs ja està ben arreglat.

Guillem: Ja ho pot ben dir. La sogra perquè és d'aquelles que no deixen viure, i la dona... no sé... diu que està convençuda que agrado. Que les altres dones em troben atractiu... diu que tinc un cert aire... massís.

Victòria: Ja pot estar content.

Guillem: Per què?

Victòria: Si la seva dona el troba massís....

Guillem: Escolti'm senyoreta, això de massís, no és cap insult?

Victòria: No, home, no! Deu voler dir que el troba, com li diria jo? Baronívol, mascle..

Guillem: Doncs, pitjor!

Victòria: I ara, per què?

Guillem: Perquè l'hauré de dur a l'oculista. Jo baronívol? Refotre!

Victòria: Molt bé. Doncs si es donés el cas, ja quedaríem a qualsevol altre lloc.

Guillem: Això!

Victòria: Ara, anem per feina.

Guillem: D'acord. Per on vol que comenci?

Victòria: Pugem al pis de dalt i li assenyalaré on s'han d'instal·lar els endolls i els interruptors...

Guillem: Anem!

Surten per la dreta. Immediatament entra l'assassí i després de comprovar que està sol va cap el bagul i comença a obrir-lo. L'electricista entra i el sorprèn. L'assassí tanca ràpidament el bagul.)

Guillem: Hola!

Assassí: Què?

Guillem: Perdoni... Vostè deu ser el promès de la senyoreta Victòria, veritat?

Assassí: Jo?

Guillem: *(A part.)* No fa gens per ella. Aquest sí que n'és de massís. *(A l'assassí.)*

La seva promesa em va trucar perquè vingúes a repassar la instal·lació elèctrica. I aquíestic, com un clau!

Assassí: El va trucar?

Guillem: Si, és clar... fa dies, però no he pogut venir abans. Comprenqui, això està molt lluny de la ciutat.

Assassí: Serà millor que torni en un altre moment.

Guillem: Què diu ara? Renoi! Amb el que m'ha costat arribar aquí i ara em diu que torni en un altre moment. Refotre! Pensi que no tinc cotxe jo.

Assassí: Li dic que foti el camp!

Guillem: I no seria millor que ho parlés amb la seva promesa? Vol que l'avisí?

Assassí: No! No... Jo... Vull... vull donar-li una sorpresa. Quedi's si vol...

Guillem: Ah! He, he... coses d'enamorats, oi?

Assassí: Sí, sí... Vostè no li digui res. Pugi, pugui a fer la seva feina i jo ja la cridaré. Ara vaig a buscar una cosa.

Guillem: Molt bé.

(L'assassí va cap a la porta del carrer mirant-se l'electricista amb ràbia i surt. Quan l'electricista, que remena la caixa d'eines, s'aixeca, entra la Victòria.)

Victòria: On és la meva bossa?

(La veu damunt de la tauleta on l'havia deixada.)

Ah! És aquí.

(L'obra i treu un paper.)

Aquí tinc les mides que fa el capçal del llit. Així sabrem la distància entre els interruptors.

Guillem: Molt bé. D'això... A vostè sí que li agraden massissos, veritat?

Victòria: Si es refereix als mobles, sí.

Guillem: No, no vull dir els mobles...

Victòria: Doncs no l'entenc.

Guillem: Res, res... són coses meves. He, he.

(La Victòria mira l'electricista estranyada, però mou el cap i no hi dóna més importància.)

Bé, agafaré la cinta mètrica...

(De sobte es fixa en unes taques que hi ha al terra.)

I ara! Què és això?

Victòria: *(Distreta, mirant el paper.)*

Què?

Guillem: *(Que es taca els dits de sang.)*

Colló! Això és sang!

Victòria: Què diu?

Guillem: Que aquí hi ha molta sang!

Victòria: Oh! Què hi fa aquí aquesta sang?

Guillem: Potser el seu promès ens ho aclarirà.

Victòria: El meu promès?

Guillem: E... era una sorpresa, però...

Victòria: Una sorpresa?

Guillem: Veurà... El seu promès era aquí fa un moment.

Victòria: Què?

Guillem: Deixi'm dir... M'ha dit que volia donar-li una sorpresa i ha anat a buscar no sé què...

Victòria: Miri, no faci broma! En Felip no fa aquestes coses... no és home de jocs ni de sorpreses.

Guillem: A mi no m'ho expliqui això... El què no sé és perquè triga tant.

Victòria: Està segur que era en Felip?

Guillem: Jo... jo no el conec pas. Però si ho era, no fa gens per a vostè. Perdoni, però amb aquella cara i amb aquell pegat a l'ull.

Victòria: En Felip no du cap pegat a l'ull!

Guillem: Colló!

Victòria: Qui era aquell home?

Guillem: N... no ho sé. Ara que ho penso semblava nerviós i amb aquell aspecte... i ara aquesta sang! Ai, ai, ai.

Victòria: (*Espantada.*) Què, què vol dir?

Guillem: Ai, senyoreta que aquí passen coses molt estranyes... Aquí, aquí hi ha hagut un crim! I aquell home és l'assassí!

Victòria: Un crim!

Guillem: Ho he vist a moltes pel·lícules i a la tele... Li dic jo que aquí s'ha comés un crim!

Victòria: I què podem fer?

Guillem: No ho sé... Però el més fotut és que l'assassí ha d'estar molt a prop.

Victòria: Quin horror!

(Just en aquest moment, algú intenta obrir la porta del carrer.)

Guillem: L'assassí! Ja torna!

Victòria: Déu meu!

Guillem: Ràpid. Amaguem-nos!

(S'amaguen tapant-se amb els llençols que cobreixen el sofà al mateix moment que s'obre la porta i entra en Felip, el promès de la Victòria, un home molt tibet.)

Felip: Maleït pany! Tan aviat s'encalla com queda la porta oberta.

(Veu al damunt d'un moble la bossa de la Victòria.)

Victòria?

Victòria (*surtin de l'amagatall*): Felip! Ets tu!

Felip: Què hi fas aquí?

Guillem (*surtin*): Qui és aquest?

Felip: Qui és aquest?

Guillem: Cony! Aquesta casa te eco.

Felip: Victòria! Que significa això? Què fèieu darrera del sofà?

Victòria: Ens... ens amagàvem...

Felip: Prou que ho veig! Victòria, com pot enganyar-me així i a casa meva?

Victòria: No... no és el que sembla...

Guillem (*al Felip.*): Aquesta casa és seva?

Felip: A vostè que l'importa!

Guillem: Home! He de saber a qui li presento la factura.

Felip: Com? Vol dir que a més cobra?

Guillem: Oh! I tant! Jo sóc qua-li-fi-cat!

Felip: No m'ho puc creure!

Victòria: Aquest home es un electricista.

Felip (*despectivament*): Enganyar-me amb un qualsevol!

Victòria: Aquest home ha vingut a repassar la instal·lació elèctrica.

Felip: Ja! Darrera del sofà! Doncs bé us deixo sols per que continuï repassant-te a gust!

(surt decidit i donant un fort cop de porta.)

Victòria: Oh! Felip! (*surtin corrents*) Felip!

Guillem: No corri. No em deixi sol! (*per ell*) Quin merder que s'ha organitzat! Mira que si torna aquell home del ull tapat... Jo recullo les eines i foto el camp

(Va cap a la caixa d'eines però s'atura i aixecant el llençol del moble, troba una ampolla de conyac i unes copes.)

Ah! Sembla que l'olori, jo, el conyac...

(Obre l'ampolla i es serveix una copa.)

La tinc ben guanyada! (*Beu d'un glop*) Ah! Això ja està millor.

(Deixa l'ampolla i la copa damunt del moble i treu un bloc de notes de la butxaca i un llapis i comença a fer anotacions.)

Ja porto aquí... *(Mira el rellotge)* bé, no arriba, però posem-hi una hora. No cal filar tant prim... Quan treballo no em ve de deu minuts.

(Guarda el bloc i el llapis i amb aires professionals comença a inspeccionar els cables de les parets.)

Llàstima perquè era un bona feina... Quina merda de instal·lació! Això és més antic que pixar contra la paret! Ha d'anar tot fora...

(Va seguint un dels cables arran de sòcol què és perd darrera del bagul.)

Per aquí hi ha d'haver una caixa...

(Intenta retirar el bagul però li costa.)

Renoï! Això pesa com un mort. Què hi deu haver aquí dins?

(Obra el bagul, veu el cos i crida molt espantat.)

Refotre!!!

(Surt corrents per la porta cridant a la Victòria i al Felip.)

Senyoreta! Jove!...Auxili...

(Queda l'escena buida i al moment entra l'assassí que ràpidament treu el cos del bagul, se'l carregà a l'espatlla i surt per la porta que dóna al soterrani. Al moment entra en Guillem arrossegant la Victòria.)

Victòria: Deixi'm estar home. Què s'ha cregut?

Guillem: Ràpid, senyoreta. Ràpid!

Victòria: Per culpa seva he discutit amb el meu promès. Ha marxat ben disgustat.

Guillem: La popo... La popolícia! Truqui a la policia!

Victòria: Naturalment que la trucaré. Per dir que hi ha un boig a casa meva i que vinguin a emportar-se'!

Guillem: A mi no! Al mo...mo..

Victòria: Al què?

Guillem: Al mo... mort!

Victòria: Déu meu!

Guillem: L'he vist! L'he vist!

Victòria: On?

Guillem: Al ba..ba.. al bagul. Miri.

(En Guillem va cap al bagul, la Victòria, horroritzada, es precipita cap a ell.)

Victòria: No! No el vull veure!

(Amb l'esverament la noia agafa fort al Guillem i queden abraçats. En aquell moment s'obre la porta del carrer i entra en Felip.)

Felip: Victòria. Perdona'm. Jo...

(En veure l'escena queda astorat.)

Altre cop! No et puc deixar sola! Jo que venia a disculpar-me.

(La Victòria deixa anar violentament a l'electricista que amb la inèrcia cau damunt del bagul.)

Victòria: Felip! Jo... el mort...

Guillem: *(Aixecant-se del bagul i parlant –t'hi.)*

Dispensi... dispensi...

Felip: *(Molt ofès)* Podeu continuar. Ja no us molestaré més.

Victòria *(agafant del braç al seu promès):* No em deixis sola amb el mort!

Felip *(pel Guillem):* Estàs histèrica! L'únic que hi ha aquí és aquest home i em sembla que és un viu.

Guillem: La senyoreta té raó. Aquí hi ha un mort!

Felip: Vostè calli! No sé que hi fa a casa meva amb la meva promesa... però li asseguro que si no té una bona raó, el mort ho serà vostè.

Victòria: Escolta'm, Felip. Aquest senyor ha vingut perquè el vaig avisar fa un munt de dies.

Guillem: Ep! Alto les seques! Fa deu dies, només.

Felip: Jo el que vull saber és què hi fèieu, primer al sofà i després abraçats.

Guillem: Pensàvem que tornava l'assassí.

Victòria: Això!

Felip: Quin assassí?

Victòria: No t'ho creuràs, però aquí s'ha comès un crim.

Felip: Què estàs dient, Victòria?

Victòria *(al Guillem):*

Expliqui-li vostè.

Guillem: Si, senyor. La senyoreta te raó. Havíem pujat a dalt i jo he baixat a buscar eines,

llavors he vist l'assassí... ràpidament he sospitat alguna cosa... aquell "fulano" em feia mala espina.

Felip: Per què?

Guillem: Coi! Feia una pinta! I a més, volia fotre'm fora!

Felip: I què més?

Guillem: Res. Segurament l'he enxampat "in fraganti" i per això estava tant violent... Al final ha marxat... i llavors he vist la sang!

Victòria: *(Assenyalant el terra.)*

Si, mira, mira.

(Felip inspecciona el terra seguint les indicacions dels altres dos.)

Victòria: Per això en sentir la porta creiem que era l'assassí que tornava.

Felip (rient): Teniu molta imaginació. Com vols que algú és dediqui a matar gent a casa meva?

Victòria (molesta): Ja ho has dit abans que aquesta és casa teva. No cal que ho repeteixis a cada moment.

Felip: Perdona'm, és el costum. He viscut molts anys aquí.

Victòria: Deixa-ho corre i avisem la policia.

Felip: Què vols fer el ridícul? Què li diràs a la policia?

Victòria (molt dramàtica) Que aquest home ha vist l'assassí, que aquí hi ha sang... i que a dins del bagul...

Guillem (trencant completament el clímax): Escolti'm, d'allò... si ve la policia, què ens interrogaran?

Victòria: És clar!

Guillem: Miau!

Victòria: Què te alguna cosa per amagar?

Guillem: Dona... allò de l'iva... de vegades no el cobro...

Felip (molt decidit): Res de policia. Tot ha de tenir una explicació lògica. A més perquè hi hagi un crim ha d'haver un cadàver. On és?

Victòria: Això és el que intentàvem explicar-te.

Guillem: És a dins d'aquest ba... bagul.

Felip: Mirem-ho. *(Va cap el bagul i l'obre. Victòria és tapa la cara amb les mans.)*

M'ho imaginava...

Guillem (*mirant dins del bagul*): On és?

Felip (*a Guillem*): Espero que tingui una bona explicació...

Guillem: (*Aixecant els llençol i buscant per tot arreu com un boig.*)

On s'ha fotut? No pot haver anat massa lluny...

Victòria: Vostè m'ha dit...

Felip: T'haurà dit moltes coses. I tu et creus el primer que et diuen.

Victòria: Però aquell home... i aquesta sang...

Guillem: (*Que treu l'ampolla de conyac i és serveix una copa.*)

Amb el seu permís. Ho necessito! (*Beu d'un glop.*)

Felip: Segurament aquell home era un pintor o el fuster. Això és! El fuster que està posant els mobles de la cuina. S'haurà fet mal i vet aquí la sang.

Victòria: Però no havien acabat ja amb la cuina?

Felip: Els hi vaig fer canviar una porta. No ajustava bé. Ja saps com son els operaris...

Guillem: (*Amb la copa a la mà.*)

Ep! Compte, eh? Jo sóc qualificat.

Felip: Vol callar, vostè! Ja ha enredat prou espantant la meva promesa.

Guillem: Coi! Si jo estava més espantat que ella!

Felip: Mol bé, molt bé... Ara ja pot marxar.

Guillem: Aquesta sí que és bona! Molt bé! Me'n vaig.

(*Desa la copa.*)

Però aquí hi havia un mort!

Felip: I a l'ampolla que ha guardat, bastant més conyac.

Guillem: Què vol dir?

Felip: No res. Oblidem-ho i foti el camp!

Guillem: Molt bé! No sé que està passant aquí però per mi, el mort se'l poden confitar.

Ara... li adverteixo que si la seva promesa torna a telefonar-me, estaré molt i molt enfeinat.

(*Dignament treu una targeta de la butxaca i li atansa.*)

Aquí té la meva targeta. Li dono perquè és molt maca i perquè a la impremta me'n han fet tantes que no sé que fotre amb elles. Però no em tornin a trucar. Apa buenas! Fer-me això a mi! He! A un qua-li-fi-cat!

(*Surt molt dignament.*)

Felip: Tu vas avisar aquest home?

Victòria: A ell concretament, no. Jo vaig avisar a un electricista. Com podia imaginar-me que vindria un sonat.

Felip: De qualsevol manera, t'ha agrairia que em consultessis aquestes coses.

Victòria: Què vols dir? No puc prendre cap decisió, jo?

Felip: No, dona, no és això... però si ho parlem abans, les coses aniran millor.

Victòria: **(Molesta.)**

Com vulguis.

Felip: **(Afectuós.)**

No t'ho prenguis malament, amor meu... Ja saps que em fa molta il·lusió arreglar aquesta casa... Vull que quedi perfecta. Vull que ets trobis divinament. Per això m'agrada ocupar-me fins i tot del més petit detall.

Victòria: Ja ho sé... Però també ha de ser casa meva...

Felip: És clar, dona.

Victòria: Bé. Haurem d'avisar un altre electricista...

Felip (rient): Si. Un de més normal, no trobes?.

(Fosc ràpid)

Segon quadre

Al mateix escenari del quadre anterior. Tot està igual. Han passat unes hores. Felip assegut al sofà parlant per telèfon. Se'l veu nerviós i enfadat.

Felip: Si, si! No puc esperar més! Ho vull aquesta mateixa tarda o si no, no hi ha tracte. Ho entén? I vull primera qualitat. Del millor! Ho pago molt bé, no?

(Durant la conversa, per la porta del soterrani apareix l'assassí. Aquest observa un moment al Felip, es col·loca darrera d'ell i poc a poc es posa la mà a l'interior de l'americana. Sembla que vagi a treure una pistola. L'efecte ha de ser el més dramàtic possible.)

Un tracte és un tracte! I no vull més explicacions!

(Penja l'aparell, es gira i s'espanta en veure l'altre home.)

Oh!

(L'assassí treu ràpidament la mà de l'interior de l'americana i li mostra un paquet de tabac.)

Assassí: Vols una cigarreta?

Felip: M'has espantat! Que hi fas aquí?

Assassí: *(sinistre)* Havia d'acabar la feina.

Felip: Ets un imprudent! Quina necessitat tenies de fer-ho aquí? Una mica més i et descobreixen.

Assassí: No he tingut més remei. Tu ho saps!

Felip: Però era necessari un crim?

Assassí: Aquella dona et trepitjava els talons. Era de la bòfia!

Felip: Una policia? Ara si que estem de merda fins el coll! I tot per culpa teva!

Assassí: *(encenent la cigarreta i fredament)* Escolta'm bé per què no penso repetir-t'ho. Ningú no sap que ella era aquí. Me'n he assegurat. I no hi havia cap altre remei. Tu ja estaves amb la merda al coll abans de que aquesta poli deixés de respirar. Per altre banda, ningú la trobarà mai i ningú podrà lligar caps, ho entens? Ho sigui que no et posis nerviós i recorda que me'n deus una.

Felip: D'acord! Però no m'agrada gens que hagi estat aquí. La Victòria sempre que té un moment ve a veure com avancen les obres... tot això és molt perillós.

Assassí: No haver-t'hi embolicat!

Felip: Una cosa son els negocis i altre la sang.

Assassí *(rient):* I ara! A bona hora t'agafen els escrúpols...

Felip: No riguis! I no te les donis de professional. Aquell electricista quasi bé t'enxampa.

Assassí (*sinistre*): Si... i ha tingut molta sort de sortir d'aquí pel seu propi peu.

Felip: Què has fet amb el cos?

Assassí: Tens un soterrani molt gran...

Felip: Està a baix?

Assassí: Si. Passant unes llargues i tranquil·les vacances... sota mig metro de terra... he, he, he...

Felip: No hauràs deixat cap senyal, oi?

Assassí: Qui ho pot veure?

Felip: Fes-t'ho com vulguis però no la vull a casa. Aquesta nit t'he l'emportes! No puc arriscar-me a que la Victòria...

Assassí: I què? És de confiança... oi?

Felip (*amb duresa*): Ella no hi res a veure amb tot això! M'entens! Res!

Assassí: Home... jo pensava...

Felip: No has de pensar res!

(Com dient-s'ho a ell mateix i canviant el to.)

Ella és la única cosa neta que em queda.

(Altre cop amb fermesa.)

Així que deixa-la al marge de tot això, vols?

Assassí: **(Aixecant les espatlles i apagant la cigarreta.)**

Entesos...

Felip: I ara anem al soterrani. Vull comprovar que tot estigui en ordre.

(Fan mutis tots dos per la porta del soterrani. Quasi al mateix moment s'obre la porta del carrer i entre l'electricista.)

Guillem: Mira que deixar-me la caixa d'eines! Jo, un qua-li-fi-cat... Ja estava gaire bé a ciutat i apa! Tornem-hi... Quin dia!

(Va cap on l'havia deixat.)

Aquí està...

(Fa per agafar la caixa, però s'hi repensa i mira arreu.)

Abans de marxar...

(Va cap el moble on està el conyac, i es serveix una copa.)

La tinc ben guanyada!

(Beu d'un glop. Va a servir-se un altre però s'atura.)

No. Ja n'hi ha prou... que després veig coses rares...

(Desa l'ampolla i la copa i va cap al bagul.)

Mira que imaginar-me que aquí hi havia un mort...

(Comença a obrir el bagul amb molta cura. De sobte el bagul s'obre de cop perquè de dins surt una dona que l'apunta amb una pistola.)

Guillem (*aterrat*): Refotre!

Dona: Mans en l'aire!

Guillem: Co...colló!

Dona (*empenyent-lo*): Silenci! Mans en l'aire i contra la paret. Obre les cames!

Guillem: Recolló!

(El fa posar d'esquenes, recolzat a un moble i amb els peus li separa les cames. L'escorcolla i veient que no va armat, es separa d'ell.)

Dona: Be... ja et pots girar.

Guillem: **(Espantat i tocant-se tot el cos com si comprovés si li falta alguna cosa.)**

Qui...qui... qui és vostè.

Dona: Sóc jo qui fa les preguntes!

Guillem: Va... val.

Dona: Està preparada la pasta?

Guillem: Ja... ja vol dinar?

Dona: **(Posant-li la pistola sota la barbeta.)**

Escolta'm, nino! Amb mi poca conya! Val?

Guillem: Si, si...

Dona: Doncs, seu amb les mans al clatell i parlem.

Guillem: **(S'asseu amb les mans agafades darrera el clatell i intenta somriure però està molt espantat.)**

Vos... vostè és de la família?

Dona: No vull saber res de la família. Son una colla de mafiosos. Jo tinc els meus amics. I ara anem per feina... On són els calés?

Guillem: Jo no en sé res de diners. Jo no he tocat res...

Dona: Segur?

Guillem: Bé... només una mica de co... conyac...

Dona: On és el teu cap?

Guillem: No ho sé, li juro! Avui no sé on tinc el cap...

Dona: Parla ara mateix! On és el que remena les cireres?

Guillem: Ai la mare! Jo no sé res...Jo soc un electricista i estic apunt de que se'm fonguin els ploms...

Dona: Continua.

Guillem: Miri, la cosa va així... a mi em criden, vinc, després no em volen, marxo, em deixo la ca...ca...

Dona: Què?

Guillem: La ca...caixa d'eines...

Dona: On hi duus les armes.

Guillem: Estenalles i cinta aïllant... Li juro! Jo d'armes res de res... Només he vingut a recollir les meves eines...

Dona: Bé. Pots baixar els braços.

Guillem: No, si ja estic bé...

Dona: Que el baixis, ei dic!!!

Guillem: Si, si!

(Se sent soroll per la porta que dona al soterrani. Son els dos homes que puguen.)

Em sembla que ara ve el que busca.

(D'un salt la dona es col·loca d'esquenes a la paret, al costat de la porta, amb la pistola agafada amb les dues mans, a l'alçada de la cara. Fa un senyal al Guillem perquè marxi.)

Dona: Tu fot el camp si no vol problemes.

Guillem: No paren de fotre'm fora!

Dona: Ràpid!

Guillem: Sí, sí!

(En Guillem surt corrents per la porta i al moment entren els dos homes. La dona els encanona, però els homes no és sorprenen.)

Felip: Com has entrat?

Dona: Això és cosa meva... He d'anar amb molt de compte, jo...

Assassí: Serà millor que guardis l'artilleria. Som gent civilitzada.

Dona: Sobretot, tu!

Assassí: He, he, he... no em coneixes bé.

Dona: Ni ganes.

Felip: Té raó. Guarda això. No et farà cap falta.

Dona (*guardant-se la pistola*): D'acord.

Felip: Ho has portat?

Dona: Sóc aquí, no? Tractant-se de negocis, sempre compleixo. Però i els diners?

Felip: No els tinc aquí.

Dona: Maleït siguis! Aquest no era el tracte!

(Va per treure la pistola.)

Felip: Un moment, un moment! Tot té la seva explicació!

Dona: Doncs ràpid perquè se'm acaba la paciència.

Felip: En aquest moment un dels meus homes està assegut a l'última taula del club d'en Xato. Duu un maletí amb els diners. Només has de trucar al Xato i ell recollirà els calés al mateix moment que tu em lliures la mercaderia. Així de fàcil!

Dona (amb admiració): Ho tens molt ben planejat...

Felip: En aquest negoci s'ha de anar amb peus de plom.

Assassí: Per això tu portes tant de temps al negoci, he, he, he...

Dona: Bé, no perdem més temps.

(Treu un mòbil, marca un número i espera impacient fins que algú li contesta.)

Xato? Sóc jo. No encara, no. No... Escolta'm! Hi ha un home amb un maletí, assegut a l'última taula?... Si?

(A Felip.)

Diu que sí. Allí està l'home. I ara què?

Felip: Digues-li al Xato que parli amb ell. Que li preguntis si ven màquines d'afaitar. I que si és així que li ensenyi el mostrari.

Dona: **(Al telèfon.)**

Pregunta-li a aquell home si ven màquines d'afaitar. Si diu que sí. Que t'ensenyi el mostrari.

Felip: Molt bé.

Assassí: Una mica complicat, no?

Felip (satisfet pel seu enginy): Quan més complicat, més difícil que m'engampin.

Dona (al telèfon): Molt bé. D'acord. *(penja)* Conforme. El Xato ja té la pasta.

Felip: Però jo no tinc la meva part. On és?

(La dona treu un maletí de dins del bagul i li atansa.)

Dona: Aquí està!

Felip (sense agafar-lo): Jo també voldria que me'n senyessis el mostrari...

Dona: Entesos.

(Obre el maletí i li ensenya el contingut. Felip treu un paquet de cocaïna i l'obra amb molt de compte per una punta i l'olora. Després agafa una petita quantitat amb la punta del dit i la tasta. Satisfet, torna el paquet a la maleta, la tanca i la deixa al costat del bagul.)

Felip: Perfecte! I ara ja pots marxar. Però abans, escolta'm. Digues-li al Xato que s'han acabat

els lliuraments en aquesta casa. A partir d'ara no vull a ningú dels seus voltant per aquí. Entesos? Ja el trucaré i li donaré instruccions pel proper negoci. Aquesta casa ha deixat d'existir. Queda clar?

Dona: Claríssim!

Felip: Doncs ja tens pots anar.

Dona: Si. Aquí ja no hi faig res.

Assassí (*Amb intenció i apropant-se*): Serà per que tu no vols...

Dona (*al Felip*): Ei, tu! Digues-li al teu gos que no se'm acosti.

Assassí (*agafant-la pel canell*): Mira, nineta. Ara no tinc temps per ocupar-me de tu. Però una nit d'aquestes passaré pel club del Xato i si estic d'humor et deixaré pujar amb mi a una habitació.

Dona: Ho dubto. Així que arribis al carrer del club, ja sentiré la teva ferum. I quan entris per la porta, ja estaré al lavabo vomitant.

Assassí (*tot rient l'abraça i li fa un petó als llavis*): He, he, he...

Dona (*deixant-se anar quan pot i treient la pistola*) Porc! Ara veuràs!

Felip (*posant-s'hi al mig*): Ja n'hi ha prou! No vull baralles aquí! Deixeu-ho per un altre dia!

Dona: Si, serà millor... (*a l'assassí*) Ja ens veurem... i me les pagaràs! (*des de la porta*) Porc!

(Surt orgullosa.)

Assassí: He, he, he... M'agrada aquesta dona...

Felip: Em pensava que no tenies sentiments, tu.

Assassí: Es clar que en tinc... abans de matar-les... sento un gran amor per les meves víctimes...

Felip: Doncs, per què les mates?

Assassí: Vull ser lliure. No vull lligar-me a ningú. He, he, he...

Felip: Anem a baix. No estic tranquil. Posarem les prestatgeries del vi damunt de...

Assassí: Ja ho pots dir... de la tomba.

Felip: Si, això... anem.

(En Felip obre el bagul, fica a dins la maleta i surten tots dos per la porta que dona al soterrani. Al moment entra per la porta la Victòria arrossegant l'electricista.)

Victòria: No res! Ja veurà com tot ha estat un malentès.

Guillem (*conformat i pessimista*): Si a mi ja tot m'és igual, senyoreta... Digui'm que he de fer i apa... faré el que sigui. M'han amenaçat, insultat, encanonat, grapejat... Ja no em ve d'aquí...

Victòria: Vostè té molta imaginació.

Guillem: Sí, sí, imaginació. Bé s'ho ha cregut vostè allò del mort.

Victòria: Home, el veia tan espantat. Però ja ha vist que tot tenia una explicació.

Guillem: Doncs expliqui'm això de la dona!

Victòria: Miri, aquesta història que m'ha explicat de la dona del bagul, és tant increïble com la del mort del bagul. Però què es pensa vostè que és aquest bagul? El metro en hora punta?

Guillem: No sé el que és. Però jo no penso obrir-lo mai més.

Victòria: Com vulgui.

Guillem: Li ho juro!

Victòria: Sort que l'he trobat fent autoestop!

Guillem: Si però jo el feia en direcció contraria!

Victòria: Tant és. Vostè marxava i jo venia cap aquí. Ha estat una sort, no?

Guillem: Com, una sort? Si jo el que volia era marxar. I el més lluny possible!

Victòria: No cal marxar. Ja veurà com ho aclarirem tot amb en Felip.

Guillem: Vostè no es creu que aquella dona duia una pistola!

Victòria (amb paciència) : A veure... Vostè m'ha explicat que havia tornat a la casa per recollir la caixa d'eines, veritat?

Guillem: Li ho juro.

Victòria: Vostè ja estava una mica trasbalsat per l'episodi d'abans.

Guillem: Li ho juro.

Victòria: I per animar-se s'ha pres unes copetes de conyac...

Guillem: Li ho juro. No! No li ho juro! Només m'he pres una copeta!

Victòria: Això potser explica que vostè hagi interpretat malament això de la dona. Potser era una venedora... Com sap que li ensenyava una pistola i no una planxa?

Guillem: I per vendre una planxa s'havia d'amagar al bagul?

Victòria: Tornem-hi amb el bagul!

Guillem: Jo què vol que li digui?

Victòria: S'ho ha imaginat vostè que sortia del bagul. No l'esperava i...

Guillem: (*trasbalsat*) Miri, senyoreta. En aquesta casa passen cases molt estranyes i jo no tinc salut per segons quines coses.

Victòria: Tot son figuracions seves...

Guillem: Però, per què té tant d'interès en que em quedi?

Victòria: Seré sincera amb vostè... He preguntat, i si vull que vingui un electricista hauré d'esperar dues o tres setmanes... i ja que vostè és aquí...

Guillem: Si, senyoreta, si... Sóc aquí. De cos present... però com continuïn les sorpreses... no sé

si duraré gaire.

Victòria: Vostè no s'amoïni. Jo em quedo aquí amb vostè. Apa! Agafi la caixa d'eines i amen al pis de dalt. Vull que m'arregli la instal·lació de l'habitació de matrimoni.

Guillem: Com vulgui. Però li adverteixo que tot el que m'està passant ho posaré a la factura.

(Mentre parlava ha recollit la caixa d'eines i comencen el mutis per la porta de la dreta.)

Victòria: Entesos! Ja demanaré un préstec...

(Al moment que desapareixen entre els dos homes discutint.)

Assassí: Aquest no era el tracte. He fet per tu molt més del que em demanaves...

Felip: Aquest el problema! Mai havia anat tant lluny.

Assassí: Què ets mentider. Recorda't del cas del colombià.

Felip (molt sorprès): Què ens saps tu, d'això?

Assassí: Jo sé moltes coses...

Felip: Estem tants a tants! Jo també sé moltes coses de tu.

Assassí: El cas és que jo sóc el que sóc... però tu vols mantenir una pàtina de persona decent. I fins i tot casar-te...

Felip: Parlem clar... Què vols?

Assassí: Poca cosa. Jo soc un peixet petit però vull fer-me gran...

Felip: I?

Assassí: Hi han certes coses que necessito conèixer i que tu em pots explicar.

Felip: Vaja, vaja... Així que també tens cervell...

Assassí: Crec que m'ho deus... Qui està al front d'aquesta xarxa de tràfic.. Quins son els enllaços... en fi, uns quants contactes essencials perquè un peixet petit com jo s'obri camí.

Felip: Demanés massa...

Assassí: Exacte! Ara ho demano. Pot ser arribarà un dia que ho exigiré.

Felip: M'amenaces?

Assassí: I ara! Només vull una mica de col·laboració.

Felip: Bé, ja en parlarem en un altre moment.

Assassí: Com vulguis... per ara no tinc cap pressa...

(En Felip està nerviós i espantat per l'actitud de l'altre home però intenta dissimular-ho.)

Felip: Mira ara el que compte és que hem fet un bon negoci. Aquest polsim blanc és convertirà molt aviat amb un grapat de milions... i tu i hi tens un bon pessic.

Assassí: Ummm...

Felip: Celebrem-ho!

(Assenyalant el moble.)

Allà dins hi ha una ampolla de conyac. Treu-la i brindarem pel èxit del negoci.

Assassí: Per què no?

(Va cap el moble. Felip és col·loca al seu darrera i agafa qualsevol cosa pesant que li ve a mà i descarrega un fort cop al cap de l'altre home que cau rodó.)

Felip: Tu t'ho has buscat!

Fosc ràpid

Tercer quadre

Uns moments després de l'escena anterior. En encendre's els llums, en Felip està netejant, amb un mocador, l'objecte amb que ha colpejat a l'assassí. El deixa al mateix lloc on estava. Després neteja el terra. La maleta està ara al costat del bagul, molt visible pel públic. En Felip sentint que algú baixa del pis de dalt, obra una mica el bagul i llença a dins el mocador.

Victòria (entrant):

Felip! Pensava que vindries més tard.

Felip: Eh... si... havia de venir més tard però... *(rient nerviós)* Ja sóc aquí! He... he...

Victòria (rient): Ja ho veig, ja... *(veu la maleta)* Què és aquesta maleta?

Felip: Eh... Coses... coses que vaig portant...

Victòria: Quines coses?

Felip: Doncs, roba. Si. Roba d'hivern.

Victòria: No tens tota roba a l'armari de dalt?

Felip: És roba que m'he comprat...

Victòria: Oh, presumit... *(va per agafar la maleta)* Veiem quins modelets t'has comprat tu sòl!

Felip (avançant-se, agafa la maleta i se la posa al darrera): No. No vull que els vegis.

Victòria: I ara, per què?

Felip: Son coses... íntimes.

Victòria: La roba d'hivern?

Felip: És que és roba... interior.

Victòria: Roba interior?

Felip: Si. Molt... molt interior... i molt íntima.

Victòria (*rient*): Bé. Quan vulguis ja em faràs un passe de models...

Felip (*rient forçat i abraçant-la*): Si. No t'amoïnis.

(Entra l'electricista.)

Què hi fa vostè aquí?

Guillem: Jo... no... bé, la senyoreta...

Felip: Abans li he dit clarament que se'n anés.

Guillem: Si no he fet res més en tot el dia que marxar d'aquesta casa!

Felip: Doncs ja que té pràctica torni a fotre el camp!

Guillem (*resignat*): No, si ja deia jo...

Victòria: Un moment, Felip! Jo l'he fet tornar.

Felip: Tu? Perquè?

Victòria: Necessitem un electricista.

Felip: Ja ho sé, això!

Victòria: Si truquem a un altre electricista haurem de esperar dues o tres setmanes.

Guillem: Per "lu menos"

Felip (*fredament*): Aquestes coses m'agrada organitzar-les a mi.

Victòria (*picada*): Ja veig que continuo sent un zero a l'esquerra.

Felip (*baix a la Victòria*): No m'agrada aquest home!

Victòria (*alt*): Sempre que prenc una decisió has de trobar-hi pegues...

Felip (*fent com si és portés un got als llavis*): Aquest home beu massa!

Guillem (*apart i portant-se un dit a l'ull*): Hi tant. Fins i tot morts!

Victòria: Però pel que he vist a dalt, sap el que és fa.

Guillem: Dona. Recordi que soc qua-li-fi-cat!

Felip: Està bé! Ja veig que és inútil discutir amb tu. Que arregli la instal·lació. Però que comenci un altre dia.

Guillem: Aquesta sí que és bona. He de tornar a marxar!

Victòria: Però per què un altre dia?

Felip: Avui no puc estar per ell...

Victòria: Però si ell ja sap el què ha de fer.

Felip: Si. I també sap on és el conyac.

Guillem: Quina fama!

Victòria: No sé per què has de estar per ell. Bé venen els pintors i les fusters quan no hi ha ningú a la casa.

Felip: És diferent... són de confiança.

Guillem: Escolti'm, escolti'm... Serà millor que jo toqui el dos. Un qua-li-fi-cat no pot treballar amb aquesta manca de confiança.

(Traient un bloc d'albarans i un bolígraf.)

Però, és clar, jo hi estat aquí unes hores... i he de facturar...

Victòria (molt decidida): Guardi això! Vostè facturarà quan hagi fet la feina. O sigui que a treballar!

Felip: Victòria!

Victòria: No res! No sé que et passa, Felip. Però estàs molt estrany.

Felip: Jo?

Victòria: Si. Tu!

Felip: Dona...

Victòria: Si. *(assenyalant la maleta)* I no ho dic només per la roba interior.

Felip (vençut): Està bé! Què arregli la instal·lació...

Victòria: D'acord. *(a l'electricista)* Au! Vostè vagi per feina. I no s'entretengui.

Guillem: No. Si d'entretengut ja n'estic, ja, en aquesta casa, ja.

Felip: Ja ho ha sentit! Som-hi!

Guillem: Veiem si és veritat i puc treballar tranquil. Els hi faré una feina qua-li-fi-ca-da.

(És guarda els albarans i el bolígraf i surt molt dignament per la porta per on havia entrat.)

Felip: De totes maneres, em quedaré una estona. Vull que posi un parell d'endolls en aquesta paret.

Victòria: No has d'anar al despatx?

Felip: Resoldré un parell de coses per telèfon i aniré més tard. Després passaré a buscar-te.

Victòria (preocupada): Felip. Va tot bé?

Felip: I tant, dona,

Victòria: Segur?

Felip (afalagador): Si... El que passa és que no veig el moment de que estiguem vivint aquí... tu i jo... lluny de tothom...

Victòria (fent-li un petó): Em pensava que eren les núvies les que és posaven nervioses preparant el casament.

Felip: Au, ves, ves...

Victòria: Fins després. I no vinguis a buscar-me massa tard.

Felip: No t'amoïnis. Et duré a sopar a un lloc fantàstic.

Victòria (Feliç): Què celebrem alguna cosa?

Felip: De fet sí... Avui he tancat un negoci força important.

Victòria: Avui?

Felip: Si. Abans m'ho han confirmat per telèfon.

Victòria: Allò dels cotxes d'importació?

Felip: Exacte.

Victòria: Fantàstic! T'ho mereixes.

Felip: Gràcies.

(Mentre és fan un petó entra l'electricista i els interromp.)

Guillem: Perdonin. Ah! *(la parella és separa)* Per mi facin, facin...

Felip: Què vol ara?

Guillem: Al capçal del llit, volen un endoll?

Felip (sec): Té marcat un a cada costat del llit.

Guillem: Allà hi van interruptors. Jo pregunto si volen cap endoll.

Victòria: Posi interruptor i endoll al dos costats.

Guillem: Perfecte.

Victòria: Adéu. Què ara si que faig tard!

(Es fan un altre petó.)

Guillem (apart): Caram! Ells si què s'endollen a cada moment.

(Surt.)

Victòria (agafant la bossa i sortint): Fins després!

Felip: Adéu, amor!

(La Victòria fa mutis per la porta del carrer i en trobar-se sol en Felip canvia la cara. Se'l veu preocupat. Agafa la maleta. Comprova que està ben tancada i quan va a sortir per la porta que dona al soterrani entre l'electricista.)

Guillem: Escolti! Al lavabo quants endolls hi van?

Felip (emprenyat) Què no sap fer res més que donar la tabarra, vostè?

Guillem: Refotre! Què li agafa, ara?

Felip: No sap fer la seva feina sense empenyar?

Guillem: I vostè s'ha d'empenyar per què vull fer bé la meva feina?

Felip (decidit): Miri. Parlem clar. Quan vol per anar-se'n ara mateix?

Guillem: Quina mania! Vostè no vol que demostrï que soc qualificat!

Felip: Vagi a la merda vostè i els qualificats!

Guillem: Ep! Ep! Un moment...

(S'obre la porta del carrer i entre la Victòria.)

Victòria: Altre vegada?

Felip (*empipat*): Què vols ara?

Victòria: Perquè discutiu?

Felip: Per... pels endolls. Aquest home només en vol posar un a la cambra de bany i jo vull que en posi dos.

Guillem (*traint-se la gorra i rasant-se el cap*): Vol dir? Em penso que vostè volia que me'n anés

Felip (*dissimulant*): Es clar, home. Què se'n anés a dalt a posar els endolls...

Victòria: Faci, faci, home de Déu. I posi dos endolls al bany. Ja els té marcats. Què no ho recorda?

Guillem: Ja no sé el què recordo... i el què no recordo... Miri, senyoreta... Si no fos per què he de mantenir a la parenta, a la mare de la parenta i al ministre d'hisenda... a bones hores li posaria jo un endoll al seu promès.

Victòria: Va. No s'entretengui que després em farà una factura de por.

Guillem: Doncs a mi el què em fa por és que el seu promès no em faci una fractura.

(Surt remugant.)

Felip: Què passa?

Victòria: El cotxe. No hi ha manera.

Felip: Altre cop la bateria?

Victòria: Si, noi. Altre cop. L'haurem d'empènyer.

Felip: Et deixaria el meu. Però després el necessitaré...

Victòria: No cal. Ja hi estic acostumada. I a més el teu és massa gran per mi.

Felip: El que hem de fer és comprar-ne un altre. Demà mateix.

Victòria: No corris tant... Deixem-ho per després del casament, d'acord?

Felip: Com vulguis. Anem.

(Quan van a sortir, el Felip torna en darrera i agafa la maleta.)

Victòria: Què fas? On vas amb la maleta?

Felip: No vull deixar-la aquí.

Victòria: I vens a empènyer el cotxe amb la maleta?

Felip (*assenyalant la porta per on ha sortit l'electricista*): Aquell home és un tafaner.

Victòria: I què?

Felip: Jo sóc molt prim mirat amb les meves coses.

Victòria (*rient*): Oh! Jo tampoc vull que ningú et vegi els calçotets abans que jo.

(Surten. Al moment entre l'electricista.)

Guillem: Escolti'm! *(veient-se sol)* No hi ha ningú? Perfecte. Treballaré més tranquil.

(Va per sortir però s'hi repensa.)

Una miqueta de conyac em traurà el disgust.

(Va al moble de sempre i l'obra però el conyac no hi és.)

Refotre! On és el mam? Aquell brètol me l'amagat. On pot estar?

(Obre un altre moble i no el troba. A la fi arriba al costat del bagul.

Comença a obrir-lo molt poc a poc però s'atura.)

Ah, no! Aquí dins que miri sa tia!

(Recula cap a l'altre costat de l'habitació tot mirant-se el bagul.)

Però i si l'hagués fotut allà dins?

(Està al costat de l'armari. Fa un intent d'anar cap el bagul però torna en darrera.)

No, no...

(Tot de cop obre l'armari i li cau al damunt el cos, amb el cap ple de sang de l'assassí.)

Aaahhh!!!

(Queda desmaiada a terra amb l'assassí a sobre i lentament cau el TELÓ.)

SEGON ACTE

Primer quadre

(Han passat breus instants, en Felip i la Victòria atenen l'electricista que està estirat al sofà. L'armari encara té la porta oberta però el cos de l'assassí no hi és. La maleta que ha entrat en Felip és al costat del bagul.)

Guillem: *(Tornant en si.)*

Ai, ai... Un altre... un altre...

Victòria: Tranquil·litzis... I expliqui'ns què ha passat?

Guillem: Un altre... un altre...

Felip: *(A Victòria.)*

Ja t'ho deia jo! Aquest home només ens ha portat complicacions.

Victòria: Porta una mica de conyac.

Felip: *(Anant a buscar-lo.)*

Només li falta això...

(Surt.)

Victòria: *(A l'electricista.)*

Ara li donarem una mica de conyac... li anirà bé.

Guillem: Jo buscava el conyac... jo buscava el conyac i de sobte...

Victòria: No és preocupi. Ara el porta en Felip.

Guillem: *(Incorporant-se una mica i buscant el mort amb la mirada.)*

On és?

Victòria: Ha anat a buscar el conyac.

Guillem: Un mort que busca conyac! Ai, la mare!

(Torna a estirar-se al sofà. Entra en Felip amb l'ampolla de conyac i omple una copa que dona a la Victòria.)

Victòria: Pobre home, està delirant.

Felip: *(Malhumorat.)*

Té. No sé de què m'ha servit amagar-lo.

Victòria: *(Incorporant l'electricista i posant-li la copa als llavis.)*

Tingui. Això l'animarà.

Guillem: *(Agafant la copa i buidant-la d'un cop.)*

Posi-me'n una altra.

Felip: Quina barra!

Victòria: Dóna-li, home.

Felip: *(Després de tornar a omplir la copa.)*

Tingui, a veure si s'ofega!

Guillem: *(Després de beure i agafant el braç a la Victòria.)*

Un altre, senyoreta. Un altre!

Victòria: Ja n'hi ha prou, home, que l'agafarà!

Guillem: No! Dic que n'he vist un altre...

Victòria: Què diu?

Guillem: Un altre mort! I aquest el coneixia... Era l'home d'abans... l'assassí...

Felip: Ja estic fart de les seves històries!

Victòria: Diu que era l'home que ha vist la primera vegada.

Felip: Que no veus que està completament borratxo!

(Agafa l'electricista per la granota i el sacseja violentament.)

Felip: Estic fart de vostè, m'entén!

Victòria: *(Separant-los.)*

Deixa'l estar. Alguna cosa li deu haver passat. Si no què hi feia desmaiada al terra.

(A l'electricista.)

Expliqui's.

Guillem: *(Ja se li comença a travar la llengua.)*

Jo... jo he baixat de dalt i vostès no hi eren. I jo que sóc un qua-li-fi-cat, m'he dit.

"Després del que t'està passant, per fer la feina ben feta, necessites un conyac".

(Atansant la copa al Felip.)

Posi-me-la!

Felip: Continui!

Guillem: Bé! I buscant el conyac, he obert aquest armari... Ai! Ai!

(Canviant el to i atansant la copa.)

Posi-me-la!

Victòria: Continui!

Guillem: I m'ha caigut el mort a sobre. He perdut el món de vista. Recolló!

(El mateix joc amb la copa.)

Posi-me-la!

Felip: Vagi a fer punyetes!

Victòria: Aleshores... quan li ha caigut el mort al damunt, és quan ha cridat.

Guillem: Vostè què hauria fet? Cantar sarsuela?

Victòria: Però, aleshores? On és el mort?

Guillem: Jo què vol que li digui. En aquesta casa és perden els cadàvers que dona gust!

Felip: No digui ximpleries!

Guillem: Jo ja no dic res. I molt aviat, mai més no diré res més...

Victòria (a Filip): A veure. Pensem... Quan hem sentit el crit, jo no podia deixar el cotxe al mig de la carretera i tu has entrat abans que jo. Has vist alguna cosa estranya?

Felip: És clar que he vist una cosa estranya...

Guillem: Ho veu!

Felip: He vist aquesta mena d'individu que tot el dia volta per casa meva embolicant-ho tot. Et sembla prou estrany?

Guillem: Refotre!

Victòria: Va, Filip... Aquest home no estaria al terra per gust.

Felip: I jo què sé el que li ve de gust en aquest paio! Potser s'ho passa bé inventant-se misteris i fent veure que treballa per després passar bones factures.

Guillem: Insulti'm, insulti'm... això si que ho posaré a la factura.

Victòria: Calieu tots dos! Això hem d'aclarir-ho!

Felip: Ara ho aclarirem tot!

(Anant decidit cap a l'armari i traient de dins un penjador amb un impermeable negre i una gorra de pluja i ensenyant-ho.)

Vet aquí el mort!

Guillem: Ja s'ha descompost?

Felip: Quan he entrat, aquest home estava espatarrat a terra amb aquesta roba al damunt. Estic convençut que ja anava trompa i en obrir l'armari i caure-li de sobte això a sobre s'ha espantat. He penjat la roba a l'armari i llavors has arribat tu.

Victòria: (Renyant l'electricista.)

Què hem de fer amb vostè?

Guillem: Ingressar-me d'urgències!

Victòria: Au, No sigui criatura i aixequi's...

Guillem: Vostès tot ho troben tan natural...

Victòria: L'alcohol juga males passades...

Guillem: Té raó!

(Tornant al joc d'abans.)

Posi-me-la!

Victòria: No res. Si es troba bé torni a la feina.

Guillem: *(Aixecant-se.)*

Senyoreta, Si no fos per la parenta i per la mare de la parenta...

Victòria: Sí, I pel ministre d'hisenda, ja ho sé!

Guillem: Això!

Victòria: Vostè necessita facturar i nosaltres, un electricista. Així que, au! a la feina.

Guillem: Jo preferiria tornar un altre dia.

Felip: *(Que fa una estona que és al costat de la maleta i amb cara de preocupació.)*

Doncs jo prefereixo que continuï. Tot això hem d'enllestir-ho avui mateix.

Guillem: *(Molt sorprès.)*

Però si vostè volia que me n'anés!

Felip: Això era abans... ara les coses han canviat.

Guillem: Colló! Aquesta sí que és bona! Molt bé...

(Va cap a l'armari, l'obre amb precaució, mira a dins i torna a tancar-lo.)

D'això, senyoreta. Quin conyac és aquest?

Victòria: Francès.

Guillem: Gabachu? Ja m'estranyava a mi... Perquè miri que me'n prenc de "carajillos" i mai no havia tingut tantes al·lucinacions.

(Fent mutis cap a l'habitació de dalt.)

Al bar no em creuran. M'hi jugo el que sigui que no em creuran...

(Surt.)

Victòria: Veig que per fi has posat seny i vols que continuï fent la feina.

Felip:

(Que està, amb cara de preocupació, pensant en altres coses.)

Què? Ah... sí...

Victòria: Et passa alguna cosa?

Felip: No, no...

Victòria: Bé, anem. Definitivament, m'hauràs de portar a la feina. No hem pogut engegar el cotxe i s'ha fet tardíssim.

Felip: No pots trucar un taxi?

Victòria: Va, home, si és un moment...

Felip: Em fa por deixar sol aquest home. Cada vegada fa una bestiesa diferent.

Victòria: Au, anem. Amb el teu cotxe estaràs aquí en un tres i no res.

Felip: *(Amb recança.)*

Bé... anem...

(Agafa la maleta.)

Victòria: Altre cop amb la maleta? Amaga-la si no vols que et vegin la roba. Però deixa-la aquí.

Felip: D'acord.

(Deixa la maleta dins del bagul i surt darrera de la noia. Se'l veu neguitós. L'ampolla de conyac ha quedat damunt d'un moble. Només tancar-se la porta del carrer apareix el cap de l'electricista per l'altra porta. Comprova còmicament que ja han marxat i va directe al conyac. Agafa la copa, estira el braç i parla amb autoritat.)

Guillem: Posi-me-la!!

(Satisfet se serveix una copa i es disposa a beure. Al seu darrera, per la porta del soterrani apareix la sinistra figura de l'assassí eixugant-se la sang del cap amb una tovallola. L'electricista es gira, el veu i cau desmaiàt al sofà.)

(L'assassí agafa una copa de conyac, se'n pren un i torna a omplir-la, dona uns quants cops a la galta de l'electricista per fer-lo retornar. Quan aquest comença a despertar-se li posa la copa plena de conyac al llavis.)

Guillem: No em faci res! Jo no he fet res! No he fet res, l'hi juro!

Assassí: Calla i pren-te això!

Guillem: Sí, senyor. Sí, senyor.

(Beu molt espantat.)

Assassí: On és en Felip?

Guillem: Ha mamat! Ha mamat... Ha marxat.

Assassí: Duia una maleta?

Guillem: No... no ho sé...

Assassí: Maleïda sia!

Guillem: Sí, senyor, sí.

Assassí: Després ja me n'ocuparé de tu.

Guillem: *(Espantadíssim.)*

No cal! No cal!

(L'assassí mira per la sala, recorda que va veure el Felip guardar la maleta al bagul. Va cap allà, i l'obre. L'electricista en veure-ho es tapa la cara esperant algun altre ensurt.)

Guillem: Ai, ai, ai...

(L'assassí, satisfet, treu la maleta i llença dins del bagul la tovallola bruta de sang. Porta la maleta al sofà on d'espantadíssim electricista li fa lloc i l'obre.)

Assassí: A veure això...

*(Treu una bossa de droga. Es treu de la butxaca una navalla, amb el corresponent ensurt per part de l'electricista. Fa un tall a la bossa, amb la punta del dit agafa una mica de droga i la tasta. En el moment que s'acosta la bossa al nas per olorar-la, l'electricista li esclafa a la cara i surt corrents. L'assassí, amb la cara enfarinada i estossegant, li barra el pas de la porta però ha aspirat tanta droga que comença a anar de tort.)
(A batzegades surt per la porta de l'esquerra i l'electricista corre cap a la del carrer. L'obra i es troba la dona que havia portat la maleta, encanonant-lo amb una pistola. El pobre home cau de cul de l'ensurt i la dona entra.)*

Dona: Altre cop tu?

Guillem: Deixi'm marxar! Deixi'm marxar!

Dona: D'aquí no surt ningú! Les mans a...

Guillem: *(Posant-se les mans al clatell.)*

Ja ho sé, ja ho sé...

Dona: A dins!

(L'home seu al sofà agafant-se la gorra amb les dues mans.)

On és en Felip?

Guillem: Tothom em demana el mateix!

Dona: On és? Canta!

Guillem: Que canti? Ara no em sortiria la veu...

Dona: Parla! On és?

Guillem: No ho sé... Ha marxat...

Dona: Mal parit! Ho tenia molt ben planejat... ens ha encolomat un maletí ple de diner fals.

Guillem: No hi ha un pam de net!

Dona: Calla!

Guillem: Si, si...

Dona: Ha volgut quedar-se amb la neu i amb els calés... però no sap amb qui es juga els quartos...

(Veu la maleta amb sorpresa.)

Ah! Així que la neu la tens tu?

Guillem: *(Que no entén que la dona es refereix a la droga.)*

La Neus? Com ho sap?

Dona: Et penses que sóc imbècil?

Guillem: Fa sis anys que la tinc, la Neus... i la mare de Neus, també. Sis anys!

Dona: *(Anant al sofà per tancar i agafar la maleta.)*

Estàs com un llum! Segur que tu ets un dels socis d'en Felip.

Guillem: No. Jo he vingut a arreglar la instal·lació de la llum...

Dona: Ja, ja...

Guillem: Ho juro!

Dona: I on és l'altre home? El del pegat a l'ull.

Guillem: Això també ho voldria saber jo! Pel que sembla no existeix...

Dona: Em prens el pèl?

Guillem: No, no, i ara! Veurà... Jo diria que l'he vist. Després m'han dit que no l'he vist.

Després jo diria que l'he tornat a veure... i ara resulta que no hi és... Ja ho veurà, ja... Obri l'armari.

Dona: Em vols ensarronar, eh, colomí?

Guillem: Jo no vull res, jo només vull anar a casa meva...

Dona: *(Per la droga que està escampada pel sofà i pel terra.)*

Em penso que portes una bona dosi...

(Mentre està entretinguda amb la maleta entra per la porta en Felip, que en veure a la dona treu una pistola i l'encanyona.)

Felip: Llença la pistola!

Dona: Eh?

Felip: La pistola, a terra!

Dona: *(Obeint-lo llença la pistola contra el peu del pobre electricista.)*

Mal parit!

Felip: Et vaig dir molt clarament que no et volia veure més per aquesta casa.

Dona: Estàs acabat, Felip. Ho entens, acabat, caput, finit!

Felip: De què estàs parlant?

Dona: Parlo d'un maletí ple de merda!

Felip: Com?

(Enfrontats amb en Guillem al mig. El pobre electricista ha seguit la conversa des de el sofà com si fos un partit de tenis.)

Dona: El maletí amb què s'ha pagat això, està ple de bitllets falsos. Ets un pobre imbècil! Què pretenies? Quedar-te amb tot? Amb els calés i amb la neu?...

Guillem: La Neus, no. La Neus, no... però la sogra ja se la pot quedar.

Dona: El Xato vol matar-te i ja ha parlat amb els "capos". La teva vida no val ni un duro...

Felip: Què és tot això dels bitllets falsos?

Dona: Estàs acabat!

Felip: No pot ser! Algú me l'ha jugada! Jo sempre he complert els tractes. El Xato ho sap!

Dona: Ho sento, tio.

Felip: Maleïda sia! Mataré el que m'hagi traït. El mataré!

(Prenent una decisió ràpida i parlant a l'electricista i encanonant-lo també.)

Reculli molt a poc a poc la pistola i doni-me-la!

Guillem: La pi... pi...

Felip: Ràpid!

Guillem: La pistola, si, a... aquí la té...té.

Felip: **(Guardant-se la pistola de la dona.)**

Molt bé. I ara, tots dos! Passeu avall!

(Assenyala la porta del soterrani. L'electricista inicia el mutis cap a la porta del pis de dalt amb tota naturalitat.)

Guillem: Jo vaig a acabar la feina.

Felip: Vostè avall, també! Ràpid!

Guillem: Que hi ha endolls a baix?

Felip: Calli i passi.

(Inicien el mutis, la dona al davant, en Guillem seguint-la i darrera en Felip amb la pistola.)

Dona: No te'n sortiràs!

Felip: Silenci!

Guillem: Silenci!

(Surten els tres. Tot seguit apareix l'assassí per la porta per on havia sortit. La droga li ha fet efecte i va molt col·locat.)

Assassí: On son les floretes? Flors, flors... jo vull moltes flors. Visca l'amor lliure!

(Comença a despullar-se i fa un "strip-tease" mentre sona "You Can Leave Your Hat On" de Joe Cocker.)

(Es queda en calçotets i se'n va cap a l'armari.)

Fem l'amor i no la guerra! Visca l'amor lliure! Uuuuu!!!! Dissolució de cossos repressius!
Dissolució de cossos repressius!! Pau sí, guerra no! Pau sí, guerra no.

(Obre l'armari i s'amaga a dins tancant la porta.)

(al moment s'obre la porta del carrer i entren dues dones. Son la Neus, la dona de l'electricista, bastant bleada i la seva sogra, un terrabastall de dona.)

Sogra: Ha de ser aquí!

Neus: Vols dir que hem fet bé d'entrar sense trucar?

Sogra: La porta era oberta!

Neus: Si, però... entrar així a una casa...

Sogra: Hem vingut per saber què redimonis està fent el gandul del teu home, i no cal trucar timbres ni campanes si el volem enganxar "in fraganti".

Neus: No sabem què està fent. A mi m'ha dit que venia per feina.

Sogra: Oh, és ciar! Per això m'ha trucat la Paquita per dir-me que l'ha vist entrar en aquesta casa, del bracet d'una dona morena amb un vestit vermell molt extremat.

Neus: Però ell m'ha dit...

Sogra: Tu t'ho creus tot, nena! Ets una pàmfila! Si no fos per mi...

Neus: Si, si no fos per tu... No sé per què li tens tanta mania al Guillem.

Sogra: Jo? Si sóc una pobra màrtir! Vaja un gendre que em vas triar...

Neus: Mai no li has trobat cap gràcia...

Sogra: Doncs tu, no sé pas on li trobes la gràcia!

Neus: Deixem-ho córrer! Deu estar treballant al pis de dalt...

Sogra: Sí, sí, treballant...

(Assenyalant la roba de l'assassí, l'ampolla de conyac i la droga.)

Què hi fa aquí aquesta roba... i aquesta beguda? Oh, i això és droga!

Neus: Ai, mama...

Sogra: Ves a saber què és aquesta casa... Un "meublé", segur! Un centre de vici! Un antre de corrupció! Un fumador d'opi!

Neus: *(plorant)* Mamaaaa...

Sogra: No ploris, fillia! Aquest home no s'ho mereix! Anem a dalt i deixa'm fer a mi!

(La sogra inspecciona les portes i tria la que va cap a les habitacions de dalt.)

Per aquí!

(Les dues dones fan mutis.)

(Per la porta del soterrani entren l'electricista i en Felip, encara amb la pistola.)

Felip: Aquesta dona ja no molestarà més. I ara et toca a tu.

Guillem: No cal, no cal! Jo me'n vaig a treballar. Com un bon qualificat.

Felip: Per avui ja has fet prou... i saps massa.

Guillem: Jo no sé res! Jo no entenc res! Ho juro! Vol dir que això no és una pel·lícula?

Felip: Sí. I tu ets la propera víctima.

Guillem: Deixi'm marxar. No li cobraré res per la feina que he fet.

Felip: Ni parlar-ne!

Guillem: A més l'he ajudat... jo he lligat aquella dona del soterrani...

Felip: Obre el bagul.

Guillem: El bagul, no! El bagul, no!

Felip: Obre'l, t'he dit!

Guillem: *(fent-ho i remugant)* El bagul, no. El bagul, no.

Felip: Molt bé. Ara fica-t'hi a dins.

Guillem: Refotre!

Felip: A dins!

Guillem: *(ficant-s'hi a contracor)* Al bagul, no... Al bagul no...

Felip: Ara seu!

Guillem: *(natural)* No estic cansat...

Felip: Seu!!!

(L'electricista ho fa i en Felip li dona un cop al cap amb la culata de la pistola. El pobre home queda a dins inconscient.)

Tu t'ho has buscat per ficar-te on no et demanaven... Quan et despertis jo ja seré molt lluny!

(Agafa el maletí de la droga, la tanca i surt corrents cap el carrer)
(Entren la Neus i la sogra.)

Neus: Ho veus, mama, no hi és.

Sogra: Ha d'estar amagat en algun lloc aquest gandul. He sentit soroll...

Neus: El cas és acusar-lo! Pobre Guillem. No sé per què t'he fet cas. No hi és. Deu haver acabat la feina i se'n deu haver anat cap a casa.

Sogra: Ja! Que ets innocent! Tots els homes son iguals. I aquest és igual que el teu pare. Si ho sabré jo!

Neus: Deixa'l estar tranquil el pare!

Sogra: No em dona la gana!

Neus: Ai, mama! Que no veus que les eines d'en Guillem són a dalt. Això vol dir que ha vingut a treballar. No deu haver acabat la feina i demà tornarà.

Sogra: Que n'ets de pàmfila! Les eines son la seva coartada, que no ho veus?

Neus: Ai, mama...

Sogra: I no t'oblidis de la morena del vestit vermell.

Neus: *(gemegant)* Però on és el meu marit?

Sogra: Fent el pendó per aquesta casa. Busquem-los! Ja veurà aquesta dona! I el teu marit... Ai! el teu marit quan l'enxampi...

Neus: *(plorant)* Mamaaa!!!

(Entra per la porta del carrer la Victòria. En veure les dones queda molt parada. La sogra en veure-la l'assenyala amb el dit.)

Sogra: La dona del vestit vermell!

Victòria: Qui són vostès?

Neus: Torni'm el meu Guillem, bandararra!

Victòria: Com?

Sogra: No es faci la despistada. On és el gandul del meu gendre?

Victòria: Què diuen? Qui son vostès? Què hi fan aquí?

Sogra: Quina barra! Encara demana explicacions! La denunciaré a la policia!

Victòria: *(desesperada)* El que em faltava! Ara dues boges! Mare de Déu! Qui dia!

Sogra: I esperi's que encara no s'acaba!

Victòria: On és en Felip?

Neus: Oh! És la seva amant i no sap el seu nom!

Sogra: Quina fresca!

Victòria: Com amant? En Felip és el meu promès. I l'amo d'aquesta casa!

Sogra: Ja! Voldrà dir el seu "xulo".

Victòria: Això és massa! Facin el favor de marxar!

Sogra: A poc a poc, nena! Primer ens ha d'explicar on és en Guillem!

Victòria: Quin Guillem?

Neus: El meu home.

Sogra: El meu gendre.

Victòria: No sé de què em parlen.

Sogra: No dissimuli! Volem dir l'home que ha vingut a aquesta casa a fer el perdut amb vostè.

Victòria: Senyora!

Sogra: Això és! Senyora! Cosa que vostè no pot dir!

Victòria: Déu meu! A mi em baila el cap!

Sogra: Ara mateix anem a la policia! Això és una casa de depravats. Una autèntica casa de perdició! Droga, alcohol i sexe!

(En dir l'última paraula, s'obre de cop l'armari i apareix l'assassí en calçotets.)

Assassí: Això! Això! Sexe! Sexe lliure!! Fem l'amor i no la guerra!

Victòria: Ah!!!

Neus: Ai, mama!!!

Sogra: De tot! En aquesta casa hi ha de tot!!!

Assassí: Dones! Dones! Benvingudes a la comuna "hippy". Aquí fem l'amor i no la guerra! "Això amics meus tan sols ho sap el vent... escolta la resposta dins del vent..."

(De cop s'obre el bagul i treu el cap l'electricista.)

Guillem: Conyac! Necessito una copeta de conyac! Posi-me-la! Posi-me-la!!!

Victòria: Ah!!!

Sogra: Aquí el tenim!!!

Neus: Ai, mama!!!

(La sogra comença a donar-li a l'electricista cops al cap amb la bossa.)

Sogra: Perdut! Mal home! Viciós!!!

(A la vegada l'assassí ha agafat per la cintura a la Neus i la fa ballar. Tothom crida i enmig d'aquest terrabastall s'obre la porta del carrer i apareix un home, que apuntant-los amb una pistola crida per damunt del merder.)

Lluís: Policia! Quiet tothom! Policia! Quiets he dit!

(Fosc ràpid.)

Segon quadre

(En encendre's els llums ja és de nit. Han passat unes quantes hores des de l'acció anterior. Victòria, abatuda i plorosa, seu al sofà. Al seu costat hi ha en Lluís, l'home que ha entrat al final de l'últim quadre. Té una copa de conyac a les mans)

Victòria: És que no m'ho puc creure...

Lluís: Comprenc que estigui afectada.

Victòria: Ens anàvem a casar d'aquí dos mesos...

Lluís: Doncs pensi que encara ha estat de sort.

Victòria: *(Tapant-se la cara amb les mans i plorant.)*

No pot ser! No pot ser!

Lluís: *(Atansant-li la copa.)*

Tingui. Li anirà bé.

Victòria: *(Després de beure.)*

Què li passarà?

Lluís: Li cauran uns quants anys...

(Per la porta que dona ais serveis entra l'assassí, vestit i fregant-se la cara amb una tovallola mullada. En Lluís li parla amb normalitat.)

Com et trobes?

Assassí: Ja estic millor. Però el mal de cap em durarà dies i dies...

Lluís: *(rient)* És que vas "esnifar" una bona dosi.

Assassí: A sobre, enfota-te'n.

Lluís: No t'ho prenguis malament, home. Però reconeixeràs que el quadre que he trobat al entrar era per llogar-hi cadires.

Victòria: *(A l'assassí.)*

Així vostè també és...?

Assassí: Si, senyoreta... Policia.

Victòria: Doncs, vostè deu ser l'assassí que deia l'electricista...

Assassí: Segurament. Quina creu! No sap el que és intentar fer la feina ensopegant-se contínuament amb un electricista... com no deia? Ah, si! Qua-li-fi-cat.

Victòria: Té raó. . . I on és ara?

Lluís: Ha marxat amb la dona i la sogra... el planyo! Quin parell!

Victòria: Ja ho pot ben dir! Sobretot la sogra.

(Canviant.)

Així, vostès ja sospitaven d'en Felip?

Assassí: Feia un temps... Sabíem que darrera del negoci dels cotxes s'hi amagava el tràfic de drogues, però no en teníem proves... Jo em vaig infiltrar a la xarxa. Un col·laborador de la policia em va presentar al Felip com un sicari sense escrúpols i esperava el moment que realitzés una compra. Això ha estat avui mateix... Sort que en Lluís seguia els nostres moviments des de fora... si no se'ns hauria escapat.

Lluís: Després de detenir-lo he vingut aquí perquè no sabia res d'en Jaume...

Assassí: Aquest sóc jo.

Lluís: ...i ens temíem el pitjor.

Assassí: M'agrada que et preocupis pel teu company...

Lluís: Ja veig que no tenia motiu. T'ho estaves passant la mar de bé...

Assassí: Bé... A l'informe... no cal que entris en detalls...

Lluís: Quins detalls?

Assassí: Que jo anés en calçotets... no... no li interessa al comissari.

Lluís: *(Rient)*

Ho tindrè em compte...

Victòria: *(Per ella mateixa. A partir d'ara i fins que arribi l'electricista, el diàleg és força seriós.)*

Déu meu... Un traficant de drogues...

Lluís: *(Agafant-li la mà.)*

Ha de ser forta... Deixi passar el temps i ho anirà superant...

Victòria: Que imbècil que he estat... i jo que em creia totes aquelles mentides de la importació de cotxes...

Lluís: No hi pensi més...

Victòria: Però és que jo... jo l'estimo...

Lluís: És natural. Però s'ha de convèncer que estima un altre home.

Victòria: *(Plorant i com somniant.)*

Si... Un altre home...

Lluís: No plori... Aquest delinqüent que s'enriquia facilitant a poc a poc la mort als pobres drogoaddictes no mereix ni una sola de les teves llàgrimes. S'ha de convèncer que l'home que tant estima, a partir d'avui, ha deixat d'existir...

Victòria: Sí... l'home que jo estimo s'ha mort...

Lluís: És molt millor que ho pensi així...

(Es crea un moment de tensió. La Victòria plora en silenci a l'espatlla de la Lluís i "l'assassí" la mira amb tristesa.)

(Aquest clímax es trenca amb l'arribada de l'electricista que entra per la porta del carrer.)

Guillem: Perdonin... Vinc a buscar la maleïda caixa d'eines...

(De sobte s'adona de la presència de l'assassí.)

Recolló!! L'assassí!!!

Assassí: Escolti'm...

Guillem: Ja tornaré un altre dia!

Lluís: Quiet, home! Aquest és el meu company...

Guillem: Com si vol ser el seu besavi!

Lluís: Tranquil·litzis... Que no recorda què li he explicat abans?

Guillem: Ja no sé el que recordo i el que no recordo... Quin dia he passat. Refotra!

Assassí: Ha escollit un mal dia per venir a treballar a aquesta casa.

Guillem: Colló! Digui-m'ho a mi! Però, escolti'm... Jo vaig veure un mort, veritat?

Assassí: Vostè va veure un fardot embolicat amb un llençol.

Guillem: Però... i la sang?

Assassí: Ah, la sang! Era un toc realista. Havia de convèncer en Felip que era capaç de tot.

Guillem: Al Felip no ho sé... però, punyeta! el que és a mi m'ha convençut la mar de bé.

Victòria: Sento haver-lo embolicat...

Guillem: Miri... Ara que tot ha acabat, li diré la veritat. Estic molt content. Gràcies a tot això tindrè la sogra calladeta una bona temporada.

Lluís: Doncs el felicito!

Guillem: Gràcies.

Victòria: Vostè dirà que li dec...

Guillem: Senyoreta... deixem-ho córrer... Amb l'averkonyiment de la meva sogra i el seu silenci ja estic ben pagat... El que em sap greu és no haver pogut fer un treball qualifi-cat.

Victòria: Molt bé...

Guillem: **(A l'assassí.)**

Escolti'm i la dona del soterrani?

Assassí: Passarà unes llargues vacances a l'hotel de les reixes.

Guillem: I una altra cosa... Vostè era dins de l'armari, veritat?

Assassí: Ja ho crec! La primera vegada mig mort...

Guillem: A mi sí que em va deixar mig mort quan em va caure al damunt!

Assassí: I la segona vegada... era al paradís.

Guillem: Doncs molt bé... Jo pujo a recollir les eines i me'n vaig cap a casa... a descansar... i a gaudir del silenci de la sogra. Miri, agafaré el "mando" de la tele i no me'l penso deixar prendre!

Lluís: No cal que pugui a dalt... em sembla que van posar la seva caixa d'eines dins del bagul. Ja la pot agafar.

Guillem: *(Amb cara d'espantat.)*

I un rave! Si he de tornar a d'obrir aquest maleït bagul... Ja se les poden fotre a... Ja se les poden quedar!

(Surt corrents.)

TELÓ
TELÓ